

Θεοφάνεια στο Ιερό Χιλιανδαρινό Κελλί Γέννησης της Θεοτόκου, Μαρουδά

[Γενικά](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Γενικά](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Του Ραφαήλ Αναγνώστου για τη Romfea.gr

Με κατάνυξη, συγκίνηση και την δέουσα αγιορείτικη μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε και φέτος η Εορτή των Θεοφανίων στο Ιερό Χιλιανδαρινό Κελί Γενέσιο Της Θεοτόκου «ΜΑΡΟΥΔΑ».

Στην αχλή του πρωϊνού, καθώς το πέπλο της ομίχλης διαλυόταν από τον ήλιο που φώτιζε σιγά-σιγά τη θάλασσα της ανατολής άρχισε η Ακολουθία των Θεοφανείων παρουσία πλήθους προσκυνητών.

Ιδιαίτερη η στιγμή καθώς ο Γέροντας Μακάριος διάβασε την Ευχή του Μεγάλου Αγιασμού στην σύγχρονη γλώσσα συγκινώντας όλους τους παρευρισκομένους που μπόρεσαν να κατανοήσουν με ακρίβεια τα εξαιρετικά νοήματά της.

Παραθέτουμε αποσπάσματά της:

«Αγία Τριά-δα υ-πε-ρού-σι-α, υ-πε-ρά-γα-θη, υ-πέρ-θεη, παν-το-δύ-να-μη, εσύ που τα πάντα ε-πι-σκο-πεύ-εις, α-ό-ρα-τη και α-κα-τά-λη-πτη, που δη-μι-ούρ-γη-σες τις νο-ε-ρές ου-σί-ες και τις λο-γι-κές φύ-σεις, ε-σύ που εί-σαι η έμ-φυ-τη α-γα-θή-τη-τά μας, το α-πρόσιτο φως που φω-τί-ζει κά-θε άν-θρω-πο όταν έρ-χε-ται στον κό-σμο, φώ-τισε κι ε-μέ-να τον α-νά-ξιο δού-λο σου, φώ-τι-σε τα μά-τια της διανοίας μου, ώστε να τολ-μή-σω να ανυμνήσω την α-μέ-τρη-τη ευ-ερ-γε-σί-α και τη δύ-να-μη σου. Δέ-ξου με κα-λωσύνη, ό-σα θα σε πα-ρα-κα-λέ-σω χά-ριν του λα-ού που βρίσκεται δίπλα μου.

Τα α-μαρ-τή-μα-τα μου ας μην εμ-πο-δί-σουν το Ά-γιο Πνεύ-μα σου να έρ-θει κοντά μας, συγ-χώ-ρεσε με ώστε πάντοτε να σε επικαλούμαι ακατάκριτα, και ιδιαίτερα σήμερα να σου πω: υ-πε-ρά-γα-θε, ε-σέ-να δο-ξά-ζου-με, Δέ-σπο-τα φι-λάν-θρω-πε, παν-το-κρά-το-ρα και προ-αι-ώ-νι-ε Βα-σι-λιά. Ε-σέ-να δο-ξά-ζο-υμε τον κτίστη και δη-μι-ουρ-γό όλων.

Ε-σέ-να δο-ξά-ζου-με τον μονογενή Υιό του Θε-ού, που γεννήθηκες α-πό τη μη-τέ-ρα σου χω-ρίς πα-τέ-ρα και α-πό τον πα-τέ-ρα σου χω-ρίς μη-τέ-ρα. Μό-λις κα-τά την π-ροηγούμενη γι-ορ-τή σε εί-δα-με νή-πιο και σήμερα σε βλέ-που-με άνδρα τέ-λει-ο, φα-νε-ρω-μέ-νο σε μας α-πό τον τέ-λει-ο Θεό. Σή-με-ρα είναι η ημέρα της γιορτή μας.

Ο χο-ρός των Α-γί-ων έρ-χε-ται κον-τά μας και οι Άγ-γε-λοι μαζί μας γι-ορ-τά-ζουν. Σή-με-ρα η χά-ρη του Α-γί-ου Πνεύ-μα-τος με μορ-φή πε-ρι-στε-ριού επιφοίτησε στα νερά. Σή-με-ρα α-νέ-τει-λε ο α-βρά-δια-στος ή-λιος και α-πό το φως του ο κό-σμος καταυγάζεται. Σή-με-ρα η σε-λή-νη με τις υπέρλαμπρες ακτίνες της συμμετέχει στη χαρά του κόσμου. Σή-με-ρα τα φω-τοβόλα α-στέ-ρια με την ομορφιά της λάμψης τους καλλωπίζουν την πλάση. Σή-με-ρα, σαν ουράνια δροσιά κατέρχεται στην ανθρωπότητα από τα σύννεφα βροχή δικαιοσύνης.

Σή-με-ρα ο ά-κτι-στος Θεός α-πό το δι-κό του δη-μι-ούρ-γη-μα θε-λη-μα-τι-κά καθο-δη-γεί-ται. Σή-με-ρα ο Προ-φή-της και Πρό-δρο-μος, πλη-σιά-ζει το Δε-σπό-τη, αλ-λά με τρό-μο στέ-κε-ται δί-πλα του, βλέ-πον-τας την συγ-κα-τά-βα-ση του Θε-ού σε μας. Σή-με-ρα τα νε-ρά του Ι-ορ-δά-νου με-τα-ποι-ούν-ται σε θε-ρα-πευ-τι-κά, με την πα-ρου-σί-α του Κυ-ρί-ου. Σή-με-ρα με τη χά-ρη του αγιασμού, ό-λη η κτί-ση αρδεύεται.

Σή-με-ρα τα α-μαρ-τή-μα-τα των αν-θρώ-πων σβύνονται στα νε-ρά του Ι-ορ-δά-νου. Σή-με-ρα ο Πα-ρά-δει-σος ά-νοι-ξε για τους αν-θρώ-πους και ο Ή-λιος της δι-και-ο-σύ-νης α-νέ-τει-λε για χά-ρη μας.

Σή-με-ρα το πι-κρό νε-ρό του Μω-υ-σέ-ως μεταποιείται σε γλυ-κό με την πα-ρου-σί-α του Κυ-ρί-ου. Σή-με-ρα α-πό τον πα-λι-ό μας θρή-νο α-παλ-λα-χτή-κα-με και ως νέ-ος Ισ-ρα-ήλ οδηγηθήκαμε στη σωτηρία. Σή-με-ρα ε-λευ-θε-ρω-θή-κα-με α-πό το σκο-τά-δι και ανέτειλε για μας το φως της γνώ-σε-ως του Θε-ού. Σή-με-ρα με την φανέρωση του Θεού διαλύεται η ομίχλη του κόσμου. Σή-με-ρα φω-τί-ζε-ται α-πό ψη-λά ολόκληρη η κτί-ση.

Σή-με-ρα κα-ταρ-γή-θη-κε η πλά-νη και ο ερ-χο-μός του Δε-σπό-τη ε-τοι-μά-ζει το δρό-μο της σω-τη-ρί-ας μας. Σή-με-ρα τα ε-πά-νω με τα κά-τω μα-ζί γι-ορ-τά-ζουν και τα κά-τω με τα ε-πά-νω μαζί συνομιλούν. Σή-με-ρα η ι-ε-ρή και με-γα-λό-φω-νη πα-νή-γυ-ρη των Ορ-θο-δό-ξων αγάλλε-ται. Σή-με-ρα ο Δε-σπό-της σπεύδει να βαπτιστεί για να α-νε-βά-σει -ψη-λά τον άν-θρω-πο. Σή-με-ρα ο α-γέ-ρω-χος Θεός, στον ι-κέ-τη του υ-πο-κλί-νε-ται για να μας ελευθερώσει α-πό τη δου-λεί-α. Σή-με-ρα τη Βα-σι-λεί-α των Ου-ρα-νών αποκτήσαμε, τη Βα-σι-λεί-α του Κυ-ρί-ου που δεν θα έ-χει τέ-λος.

Σή-με-ρα η γη και η θά-λασ-σα στη χα-ρά του κό-σμου συμ-μετέχουν κι ο κό-σμος α-πό ευ-φρο-σύ-νη πλημ-μύ-ρι-σε. Σε εί-δαν, Θεέ μου, τα ύδατα και σε κατάλαβαν, σε εί-δαν τα νε-ρά και φο-βή-θη-καν.

Ο Ι-ορ-δά-νης στρά-φη-κε προς τα πί-σω ό-ταν εί-δε εσένα, το πυρ της θε-ό-τη-τος να έρχεσαι με σώμα και να κατεβαίνεις στην κοίτη του. Ο Ι-ορ-δά-νης στρά-φη-κε προς τα πί-σω ό-ταν εί-δε το Πνεύ-μα το Ά-γιο να κα-τε-βαί-νει με μορφή πε-ρι-στε-ριού και να πε-τά-ει τρι-γύ-ρω σου. Ο Ι-ορ-δά-νης στρά-φη-κε προς τα πί-σω ό-ταν εί-δε τον αόρατο, ό-ταν εί-δε τον Κτί-στη με σάρ-κα αν-θρώ-πι-νη, ό-ταν εί-δε τον Δε-σπό-τη με δού-λου μορ-φή. Ο Ι-ορ-δά-νης στράφηκε προς τα πί-σω και τα βου-νά σκίρ-τη-σαν ό-ταν εί-δαν το Θε-ό με σώ-μα.

Τα σύν-νε-φα διακήρυξαν με θαυ-μα-σμό, ότι αυτός που ήλθε, είναι «φως εκ φωτός, Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού». Αυτός σήμερα, πανηγυρικά βύθισε μέσα στον Ιορδάνη τον θάνατο, που είχε γεννήσει η παρακοή μας, καθώς και την αμαρτία με το πλάνο κεντρί της. Βύθισε μέσα στον Ιορδάνη την υποταγή μας στον άδη, χαρίζοντας στον κόσμο βάπτισμα σωτηρίας.

Ἔτσι λοιπόν (Α-γί-α Τριά-δα) ε-γώ ο α-μαρ-τω-λός και α-νά-ξιος δού-λος σου, δι-η-γού-με-νος τα με-γα-λεί-α των θαυ-μά-των σου, με φό-βο και με κα-τά-νυ-ξη αναφωνώ:

Μέ-γας εἶ, Κύ-ρι-ε, καὶ θαυ-μα-στὰ τὰ ἔρ-γα σου, καὶ οὐ-δεὶς λό-γος ἐ-ξαρ-κέ-σει πρὸς ὕ-μνον τῶν θαυ-μα-σί-ων σου (ἐκ γ').

Μέ-γας εἶ-σαι Κύ-ρι-ε και θαυ-μα-στά εἶ-ναι τα ἐρ-γα σου και κα-νέ-νας λό-γος δεν εἶν' αρκετός να υ-μνή-σει τα θαυ-μά-σιά σου (τρεις).

Ιδιαίτερη επίσης στιγμή όταν ο Αλέξανδρος Νοόρι, ο νεοφώτιστος από το Αφγανιστάν που βαπτίστηκε στο Κελί, διάβασε το ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ στα ελληνικά. Μετά την Θεία Κοινωνία στην οποία μετείχε σχεδόν όλο το εκκλησίασμα και το τέλος της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε παραδοσιακό αγιορείτικο κέρασμα.

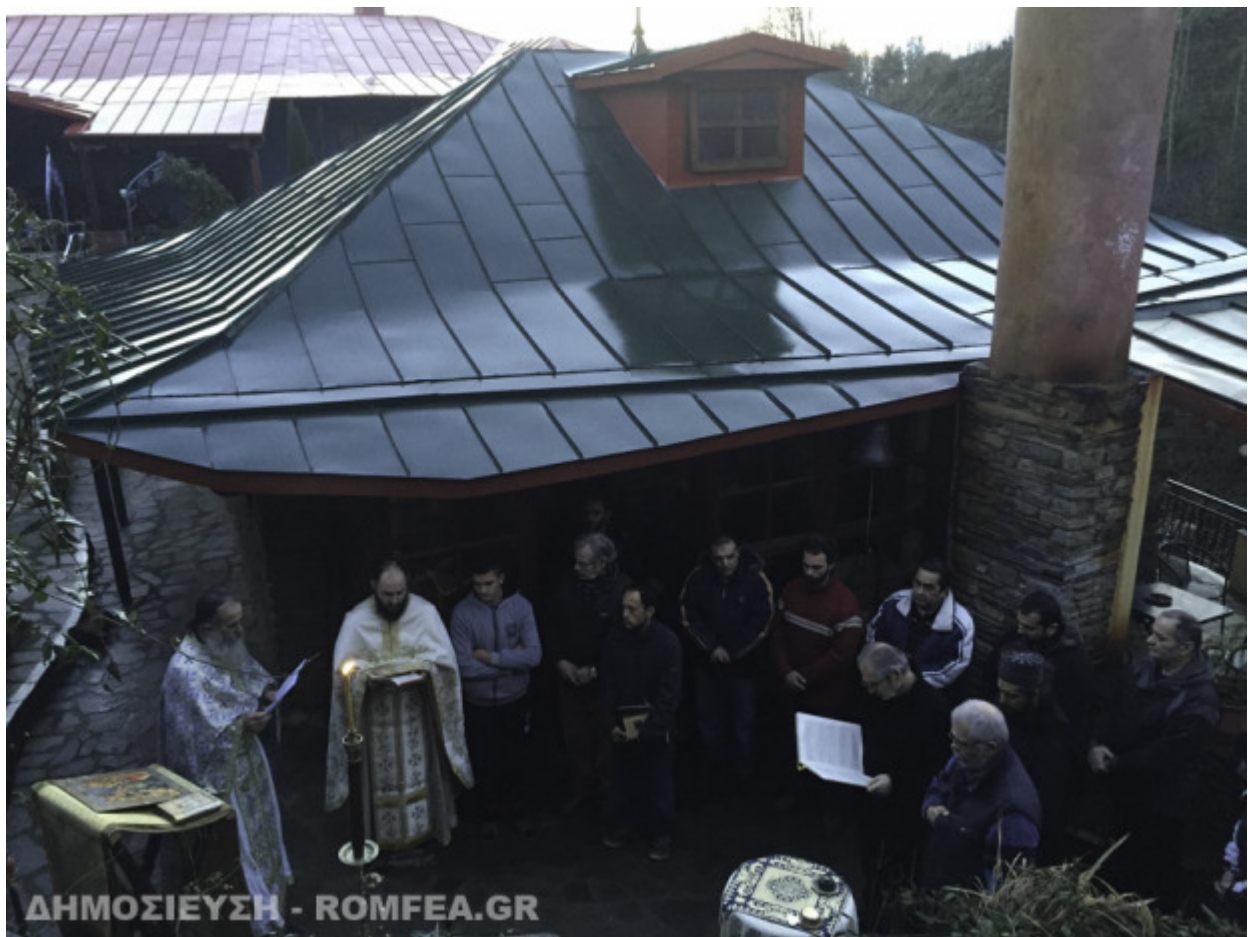
Συγχαίροντες όλοι ευχηθήκαμε «και του χρόνου» και κρατήσαμε στην καρδιά μας την βεβαιότητα που μας έδωσε Ο Κύριος και Σωτήρας μας: «Σή-με-ρα τη Βα-σι-λεί-α των Ου-ρα-νῶν αποκτήσαμε, τη Βα-σι-λεί-α του Κυ-ρί-ου που δεν θα έ-χει τέ-λος.»

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ - ROMFEA.GR

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ - ROMFEA.GR

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ - ROMFEA.GR

Πηγή: romfea.gr